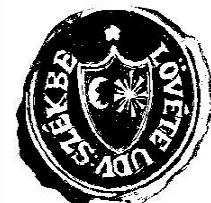

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XVI. évfolyam, 10. szám

Ára : 1 lej

2015. OKTÓBER

Kányádi Sándor Valami készül

Elszállt a fecske,
üres a fészke,
de mintha most is
itt ficserészne,
úgy kél a nap, és
úgy jön az este,
mintha még nálunk
volna a fecske.
Még egyelőre
minden a régi,
bár a szúnyog már
bőrét nem félti,
és a szellő is
be-beáll szélnek,
fákon a lombok
remegnek, félnek.

Valami titkon,
valami készül:
itt-ott a dombon
már egy-egy csösz ül:

Nézd csak a tájat,
de szépen őszi.

A hála érzése készlet bennünket!

Minden esztendőben november elején, halottak napján és környékén a sírhantok láttán furcsa gondolatok ébrednek bennünk. Eszünkbe jut, hogy életünk rövid és mulandó a földön. Rágondolunk az elmúlás tényére, hogy egyszer mindenkinek el kell hagynia a földi életet és számot kell adnia életéről. Hiába akarjuk, nem tudjuk elkergetni magunktól a súlyos és terhes igazságot, hogy a halál elől nincs menekvés. Ezt hirdetik a síremlékek és ezek feliratai: a halál senkinek sem kegyelmez. A halál egyformán szedi áldozatait, nemre, korra és rangra való tekintet nélkül, nem kíméli sem a fiatalokat, sem az öregeket. Néha hirtelen érkezik, máskor meg kínos lassúsággal. Sokan természetes halállal fejezik be életüket, mások pedig hosszas szenvedések után vagy éppen tragikus körülmények között. Egyetlen és biztos igazság: a halál senkinek sem kegyelmez, azt senki sem kerülheti el.

Keresztény hitünk tanítása szerint a halállal nincs mindennek vége! Isten nem azért keltette életre az embert, hogy belepusztuljon, hanem hogy éljen. Jézus Krisztus, az Isten küldötte, földi életében arról biztosított bennünket, hogy Isten nem az enyészett számára teremtett bennünket, hanem az örök életre. Halottak napján az evangéliumban halljuk, az Úr Jézus azt mondja: "Annak, aki küldött, az az akarata,

hogy abból, amit nekem adott, semmit el ne veszítsek, hanem föltámasszam az utolsó napon. Mert Atyámnak az az akarata, hogy mindenki, aki látja a Fiút és hisz benne, örökké éljen, s föltámasszam az utolsó napon." (Jn 6, 39-40). Ezt mi a halál zsarnoksága ellenére hiszszük és valljuk. Nem azért, mert be tudjuk bizonyítani, hogy a síron túl örök élet kezdődik, hanem azért, mert annak igazáról Jézus Krisztus biztosított bennünket. Mi hiszünk neki. Jövendő beteljesedésünk hitének alapja és biztosítéka: Jézus Krisztus. Nekünk, hívő keresztényeknek, ennek a hitnek alapján, a feltámadás reményének megfelelően kell igyekeznünk alakítani egész életünket, mert Szent Pál apostollal valljuk, "hogy ha földi sátrunk összedől, Istentől kapunk lakást: örök lakást a mennyben, amit nem emberi kéz épített" (2Kor 5,1). Sátorban csak ideig-óráig, átmenetileg lakik az ember, akárcsak az élet testünk porhüvelyében. Mi jobb, teljesebb életre törekszünk, amíg csak megtaláljuk az örökkévalóság meleg otthonát. A földön fölösleges lenne végérvényesen berendezkedni örök sátorozásra. A sátorozás csak átmeneti ideig jó. A keresztény ember arra hivatott, hogy cselekedeteivel bizonyítsa az élet átmeneti jellegét. Mi nem törekedhetünk csak a földi javak és élvezetek halmozására. Nekünk olyan kincseket kell gyűjtenünk, amelyekhez nem férhet sem a rozsdá, sem a moly, sem a tolvaj, olyan kincsekre kell szert tennünk, amelyek elkísérnek bennünket az örök életbe és ott is értékek.

Vajon mi a magyarázata annak, hogy minden évben, ha máskor nem is, de ilyenkor kimegyünk a temetőbe, és szeretteink sírjánál megállunk?

Talán mindenekelőtt a hála érzése készlet bennünket erre. Hálások vagyunk nekik mindazért a jóért, amit még életük folyamán tettek értünk. Egy édesanya, édesapa, testvér vagy gyermek elvesztése kétségtelenül mély űrt hagy a családban, a szívünkben. Ilyenkor lehet hallani az elkeseredett emberektől a kérdést: "Mi értelme van az életünknek? Miért is kellett megszületnünk, ha ilyen hamar mindennek vége?" Természetes, hogy mindenki másképp viszonyul a halál tényéhez, de az aggodalom az ember részéről megérthető, mert a halál számunkra egy nagy titok. Meg kell állapítanunk, hogy mi, emberek olyanok vagyunk néha, hogy csak akkor vesszük észre embertársaink jelentőségét, amikor már eltávozott az élők sorából. Vajon miért nem volt időnk az emberekre haláluk előtt időt szentelni, miért nem vettük észre jelentőségét? Talán ennek a legnagyobb oka a mai világ emberének a túlzásba vitt rohanása.

folytatás a 2. oldalon

folytatás az 1. oldalról

Vannak emberek, akik annyira beleélik magukat az anyagi javak gyűjtésébe, hogy nemcsak az embertársaikra nincs idejük, hanem még saját magukra sem. Erre maga az Úr Jézus figyelmeztetett: *"Esztelen! Még az éj-jel számon kéri tőled lelkedet. Kéi lesz mindaz, amit szereztél?"* (Lk 12, 20)

Benépesülnek a temetők, és ez arról tanúskodik, hogy a hála szép és szent érzése nem halt ki véglegesen az emberi szívekből! Mennyi mindennel tartozunk elhunyt testvéreinknek! Megsimogatjuk édesanyánk, édesapánk, férjünk, feleségünk vagy gyermekünk sírját és közben arra gondolunk, hogy mennyi simogatást, mennyi ölelést, mennyi csókot kaptunk tőlük. Megállunk a sírnál, és meggyőződéssel valljuk a bibliai igazságot: *"A szeretet erősebb a halálnál."* Virágot helyezünk a szeretteink sírjára, de közben arra gondolunk, nincs annyi virág a föld kertjeiben, amivel meghálálhatnánk a nekünk ajándékozott szeretetet. Ez a virágcsokor megvásárolhatatlan, nem eladó, csak ajándék lehet!

Tódor Attila

"Onnan jöttem, ahol tudják, hogy a sötét borulat mögött ott van Isten!"

A Csornai Premontrei Apátság örökfogadalmas tagjai 2015. augusztus 19-én Thomas Anton Handgrätinger generális apát és Ullmann Péter Ágoston, a magyar cirkária vikáriusa jelenlétében tíz évre a rend apátjává választották Fazakas Zoltán Márton OPraem, Lövéte szülöttét, aki az elmúlt hat évben kormányzó perjelként szolgálta az apátságot.

Október 22-én, csütörtökön 17 órától, örömmünnepet ült a Csornai Premontrei Apátság közössége, közel száz pap és szerzetes, valamint a nagyszámú hívek jelenlétében, amikor ünnepi szentmise keretében Várszegi Asztrik OSB bencés püspök, pannonhalmi főapát, apátá benedikálta az újonnan megválasztott Fazakas Zoltán Márton OPraematyát. E jeles ünnepen Lövétéről jelen volt a nagyszámú Fazakas család apraja és nagyja, az egyházközség képviseletében László István plébános, Tódor Lóránd kántor és jómagam.

Az ünnepi szentmise végén az új apát köszönetet mondott mindazoknak, akik az eltelt évek alatt segítettek az úton. Itt emelte ki szüleit, testvéreit, rokonait, és a boldogemlékü Márton Áron, Erdély nagy püspökének gondolataival köszönte meg és jellemezte a szülőfalut, Lövétét, ahonnan származik: "Bölcsöm közönséges deszkából volt összezárva, amilyen lesz a koporsóm is. De fáját a csíki hegyekből vágják, ahol az őrt álló fenyőerdők koszorúja gyökerével sziklába kapaszkodik, s makacsul állja a viharok tépését; ahol az emberek századok óta küzdenek a mostoha életviszonyokkal, mert tudják, hogy a sötét borulat mögött ott van Isten, s beléje vetik bizalmukat. Innen jöttem, s nem hoztam mást,

csak a halálos szerelmet népem és az emberek iránt, s a katolikus hitet, melyet hitvalló és hitükből élő nemzedékek a Csíksomlyói Mária lábainál mélyítették el, és örökítették át a századok során." - hangsúlyozta meghatódva Fazakas Zoltán Márton OPraem az új csornai apát, falunk szülötté.

Imádkozunk, hogy Isten tegye teljessé mindazt, amit megkezdett benne!

Tódor Attila

Fotó: Bakos Gábor, Tódor Lóránd

KIVONAT,

a 2015. október 14-én tartott rendkívüli tanács-gyűlés jegyzőkönyvéből

A gyűlést vezető elnök ismerteti a napirendi pont tervezetet az alábbiak szerint:

- A 2015-ös évi költségvetés kiigazításának jóváhagyása,
- Kérések és más problémák megvitatása.

A jelenlevő 8 testületi tag jóváhagyta a napirendi pont tervezetet.

A könyvelő ismerteti az előterjesztést és a határozatjavaslatot a költségvetés kiigazítására vonatkozóan:

A Fejlesztési Minisztériumtól kaptunk 180.100 lejt a községi utak javítására, amely összeget a DC 26 községi út (Mocsármezei út) javítására javasoljuk.

A Megyei tanács 242/2015 számú határozata alapján az áruforgalmi adóból célirányosan a községi utak javítására visszaosztott 55.000 lejt, amely összeget a 102-es számú községi útnál levő Nádaszéki híd javítására javasolunk.

Elemelve a költségvetés végrehajtását kitűnik, hogy a jövedelmi részt emelni lehet, a jövedelmi adóból visszaosztott összeget 85.000 lejjel, amely összeg felhasználását a következőképpen javasoljuk:

- 33.000 lejt az általános iskola javítására vonatkozó pályázatnál a helyi tanács hozzájárulásának (önrészenek) fedezésére,
- 4.000 lejt a szociális segélyben részesülő személyek fűtési pótlékának kiegészítésére,
- 48.000 lejt a községi utak karbantartására, javítására.

Ezen napirendi pont keretén belül a polgármester ismerteti a beruházási és javítási munkálatok állapotát, a községi utak javítási munkálatait nagyrészt elvégezték, az iskola javítási munkálatainak átvételezése hamarosan meg fog történni.

Ismerteti az utak és utcák javításáról, aszfaltozásáról szóló pályázat részleteit.

Kérdés hangzott el a község területén áthaladó Kis-Homoród víz medrének szabályozására vonatkozó pályázat munkálataival kapcsolatban.

Válasz: a pályázat minél előbb el fog indulni.

A fentiek megvitatása után a jelenlevő 8 testületi tag jóváhagyta a költségvetés kiigazítását, módosítását.

Lövéte, 2015. október 14.

FELHÍVÁSOK

A Polgármesteri Hivatal ismételten felhívja a lakosság figyelmét a következő fontos dolgok betartására:

- A sáncokat, árkokat mindenki takarítsa ki a saját háza, kapuja előtt!

- Az utcákban és a Főút mellett, közterületre lerakott anyagokat, járműveket, gépeket minél hamarabb szállítsák, vigyék be a saját udvarukra! Ellenkező esetben alkalmazni fogják az 1 lej/m²/nap büntetést, az elfoglalt területekre.

-A legeltetési szabályzat előírásai értelmében tilos az állatok legeltetése a közterületeken. A Gerőkert, a labdarúgó pálya, nem szabadult be! Azon a mi gyerekeink kell játszanak, képviseljék a településünket! Ne hozzanak szégyent a községre az összeganzott pályával!

- A fűtés szezon megkezdése előtt kérjük a lakosságot, hogy a kéményeiket pucolják/pucoltassák ki, a tüzesetek megelőzése érdekében. Köszönjük!

HIRDETÉS

A KÖZBIRTOKOSSÁG VEZETŐSÉGE A TAGSÁG TUDOMÁSÁRA HOZZA, HOGY OKT. 27-TŐL ELKEZDŐDIK A LEGELŐS OSZTALÉK ÁTUTALÁSA. KÉRJÜK, HOGY MINÉL TÖBBEN HOZZANAK SZÁMLASZÁMOT VAGY BANKI IGAZOLÁST A SZÁMLASZÁMRÓL, MIVEL A BANKBÓL NAPONTA 10.000 LEJNÉL NAGYOBB ÖSSZEGET NEM LEHET FELVENNI, EZÉRT EGY SZEMÉLYNEK, KÉSZPÉNZBEN 2.000 LEJNÉL NAGYOBB ÖSSZEGET NEM AD KI A KÖZBIRTOKOSSÁG.

2.000 LEJ ALATTI KÉSZPÉNZES KIFIZETÉSRE NOVEMBER 9-TŐL KERÜL SOR. KÉRJÜK, HOZZÁK MAGUKKAL A TAGSÁGKÖNYVET ÉS A SZEMÉLYI IGAZOLVÁNYT.

VEZETŐSÉG,
LÖVÉTE, 2015. OKT. 27

[fejfák szögein]

fejfák szögein fénycsónkok
szél vibrál mécsesek keresztüztében
hogy a kialvás elkerülhetetlen
tudását magamba igézzem
hol a hit gyökér kapaszkodni
kell-e legyen igazabb a kapun túl

a lélek márványmintázata alatt
levő nyomornegyed ha kitisztul
kell legyen ennél több a kapun túl
esendőségünk fordítottja
vízkörökön remény fonala leng
a szakadt időbe beletoldva

Gyűlést vezető elnök,
György Renáta

Jegyző,
Miklos Ida

Péter Éva Erika

Örökség

Rohanó világunkban, amikor úton-útfélen elkápráztat a sok "modern ócskaság", egyre azt tapasztaljuk, hogy ez a világ el akarja feledtetni velünk azokat a dolgokat, azokat a tárgyakat, amelyek ősi székely népünk életében létfontosságúak voltak. Ha megállunk egy pillanatra és visszagondolunk a mi gyermekkorunkra, mi még megéltük, mi még használtuk azokat a kellékeket, amelyek nagyapánk, nagyanyánk, a szüleink keze munkáját dicsérték, amelyek nemcsak használati tárgyak voltak, hanem lélek volt bennük, mert őseink család iránti szeretete, gondoskodása és verejtékes munkája volt belecsöpögtetve azokba.

És itt van a nagy veszély, a nagy meggondolatlan-ság részünkről, hogy mi még tudjuk, mi még emlékszünk ezekre a tárgyakra, tudjuk, hogy őseink dolgoztak ezekkel, tudjuk, hogy szülőházunk szobáját ékesítették ezek a bútorok és ekkor jogosan tevődik fel a kérdés: "Hát nem vétek, hogy ezeket a dolgokat mi a saját kezünkkel tesszük fel valamilyen jött-ment ember kocsijára vagy szekérére, vagy jó lövéteiesen mondván nem sül le a bőr a képünkről, hogy így elkótyavetyéljük ezeket az emlékeket?"

A nagy kérdés az, hogy ami egy ezer idegennek érték (pedig neki csak egy élettelen tárgy, ami nem köti semmihez), hogyan lehet számunkra egy olyan teher, amelytől minél előbb meg akarunk szabadulni?

Ezért fájó, amikor bútordarabokat, szerszámokat, vagy akár régi gerendákat látunk idegen járművek tezején, vajon eszünkbe jut-e, hogy ennyivel is szegényebbek lettünk, elfogadtuk azt a csontdarabot, amit felénk dobtak és a végén rájövünk: se pénz, se posztó, esetleg nyertünk két négyzetméter területet, amely üresen áll.

De, hogy ne csak a panaszt emlegessük, hála Istennek van olyan házigazda is, aki nagyon ötletesen megoldotta, megmentette, sőt nem eldugta, hanem a kedves vendég elé tárta ezeket a kellékeket, ugyanis házában lépcsőházában ott látjuk a gondosan őrzött csöllökereket, fonókereket, a lépcsőház falán ott díszileg felfogatva a szövőszék minden egyes darabja, a régi fakerekű szekér tengelyére deszkát erősített és az udvaron a pad szerepét szolgálja, amelyre büszkén ül le a család apraja-nagyja, és az édesapa-nagyapa szerszámaira is akadt egy szekrény, egy gerenda, hogy ott díszilegjen a kézvonó, a gyaluk, faragófésze, a palonkács, rámásfűrész, harcsafűrész, ostorfűrész, és ha még valahol van egy fatalabor is, akkor a készlet meg is van, persze nem hiányozhat az eke, taliga s a borna se, s ekkor "el van boronálva minden".

No, de ez a csekély leltározás nem volna teljes, sőt az elején kellett volna említést tegyünk róluk, hiszen ez a két dolog nélkül nem létezett a székely család és ezek a bölcső és a pólya.

Gondolom, hogy sok ház padlásán még megtaláljuk a bölcsőt, amelyben lehet, hogy több nemzedék ringott, és ha a lövétei nagy családokra gondolunk, elmondhatjuk, hogy a bölcső ritkán volt üres, abban élet volt, mert mindig kikukucskált belőle egy ragyogó szemű, pirosposzsgás arcú, székely csemete, aki huncutkodva kikövetelte, hogy valaki mindig ringassa. Sokszor éjjel a szülők kötelet kötöttek a bölcsőre, a kötel másik vége valamelyik szülő csuklóján, és így, ha felsírt a maroknyi székely, nem kellett felkelni, csak megmozdították a bölcsőt. Persze, amikor üres volt a bölcső, még a cseperedő, óvodáskorú gyermek is beléfeküdt, ha belefért, és egymást ringatták.

Amikor a pólyáról gondolkodtam, a kicsi Jézus születése jutott eszembe, ahogyan karácsonykor olvassuk: "édesanyja pólyába takarta és jászolba fektette" és folytathatnánk a sort versekkel, énekekkel, amelyek a pólyát említik, és ez így is van, hiszen a pólya minden székely családban ott volt. És, hogy csak két rendeltetését említsük: abban hozták haza a kisdedet a szülészetről és abban vitték először a templomba, amikor a pogány gyermekből keresztény lett, vagyis pólyában keresztelték meg a kicsit.

Pólya hála Istennek ma is van, minden pólyának van egy kis története, hiszen nemzedékről-nemzedékre átadták egymásnak, féltve őrizve, hogy hófehér színét még a nap se vegye ki. Hála Istennek a mi családban is van egy pólya, amelyet a nővérem 50 évvel ezelőtt csináltatott, és ez idő alatt több mint 15 gyermek használta. Nemrég hála Istennek, amikor újszülött érkezett a családba és felajánlották a pólyát, a menyem boldogan fogadta a régi pólyát, főleg amikor megtudta, hogy a férjét is abban hozták haza és abban is keresztelték meg. Hát akkor a székely becsület úgy tartja, hogy a kicsi örökös is abban keresztel-jék meg!

Tudom, nagyon nehéz a sors kerekének a forgása, sokszor nehéz eligazodni a változó világban, de próbáljunk meg józanul, meggondolva dönteni a dolgok felett, hogy legalább ezért ne kelljen szégyenkezzünk az utókor előtt, inkább húzzunk egy pár barázdát az élet ekéjével, minthogy az legyen az örökség, hogy elherdáltunk mindent.

Lázár Béla

Gólyameséken túl

Miért léteznek még tabutémák? Mi is a tabu kérdésköre? Többségében halványan sejtjük, néhányan esetleg biztosra tudjuk, hogy valami, ami tilos, amit nem hozhatunk szóba - az egy adott közösségben meglévő társadalmi, vallási elvárások, a neveltetés, az erkölcsi normák miatt, esetleg más egyebekért. Vannak dolgok, amikről nem beszélünk, néha félremagyarázunk, vagy futólagosan érintünk olyan témákat, mik ugyan fontossági sorrendben messzemenőleg lefelől lehetnének ahhoz, hogy ép értékítéletű, testi-lelki-szellemi harmóniában élő felnőtteket neveljünk a gyerekeinkből. Mindenkinek joga van a tisztánlátáshoz, és nagyon fontos az, hogy egy gyerek a korához képest megértse dolgokat - de ehhez szükséges a teljes értékű, valós, normális információk átadása részünkről. (Nem a kamuzás.) Ezt mi, felnőttek tudjuk megtenni, elsősorban a szülők, majd a pedagógusok, de mindenkitől kap információt egy kisember, akarva-akaratlan. Olykor a nem megfelelő is. (Sajnos.)

Egy gyereket már a születése percében nevelhetünk, sőt, már az anyaméhben, hiszen a fogantatás pillanatától kezdve egy élő kis lélekről beszélhetünk, aki, ahogy fejlődik, ahogyan növekszik: tapasztal, figyel, érzékel és kommunikál a maga picis módján. Bizony-bizony: kifejezi nemtetszését, vagy mosolyog, ha jól érzi magát... és ez korántsem minden. Születése után pedig folyamatosan még több információt gyűjt a világról, és ezt elsősorban az édesanyjától kaphatja meg, hiszen ő táplálja, dudujgatja; ha sír, vigasztalja, öleli, szereti, egyszerűen: testi-lelki kontaktusban, él normális esetben, a gyerek és az anya. Ahogy meg nő, egyre több dolog érdekli, kezdi felfedezni a világot, tapasztalatokat gyűjt és értelemszerűen ahhoz, hogy többet tanulhasson: kérdez. (Jó esetben.) És itt van a kutya elásva: mert ha kérdez a kicsi és arra olyan válaszokat kap, amik őszinték, igazak - a szülők a gyerek korához mérten és legjobb tudásuk szerint nevelik, tanítják, felvilágosítják -, majdnem minden esetben képes lesz helytállni bizonyos szituációkban, nyitottabb, emberibb, igazabb felnőtté válhat. (Pozitív láncreakció.)

Október 29-én a szentegyházi városi könyvtárban a lassan öt éves jubilálást elérő, Finta Erika könyvtárosnő által létrehozott, az Egyszerűen nő címen ismert előadások, foglalatosságok meghívott referense volt Mihály Tünde pszichológusnő és pozitív pszichoterapeuta. A fiatal, és ahogy tapasztaltam, mély szakmai tudással rendelkező pszichológusnő egy olyan témáról véleményezett, tartott előadást, amely minden embert érinthet, férfiakat, nőket egyaránt és a gyerekeket is. A téma: Szexuális nevelés az óvodától a középiskoláig. És amelyről elég keveset beszélünk, mindenestre a lényegesebbnél kevesebbet. (Pedig fennmaradásunk alapvető funkciója is ehhez kapcsolandó, a higiénia nevelés, az egészségmegőrzéssel együtt, a reális értékkepek majdani kialakulásának megalapozása, és

örömforrás része is. Bizony, bizony.) Kezdve azon, hogy a kisgyerek azon kérdésére, hogy hogyan születik a gyerek, általában startból rávágjuk: a gólya hozza csőrében, és bejti a kéményen. Persze ez vicces dolognak tűnhet, de ha alaposan belegondolunk, az utóhatásai egy-egy ilyen kijelentésnek nem azok lesznek, mik rendes eredményekhez vezethetik a gyerek értelmi fejlődését. (Természetesen az sem megoldás, hogy hübelebalázs módjára szembesítjük olyansmivel, ami még nem tartozik egy gyerekre.) Vagy általunk kényesnek titulált más témakörökre is sete-suta válaszokat adunk a gyerekeknek - mert magunk se tudjuk, mit is mondhatunk, hogy helyes legyen és jó -, s nagy valószínűséggel anno minket sem világosítottak fel a testünkkel, természetes testi változásainkkal kapcsolatosan, vagy elnapoljuk a válaszadást, elkendőzzük. De attól a gyerekben a kérdőjel megmarad, a kíváncsiság is, hiszen azért született, hogy felfedezze a világot, éljen, egészséges felnőtté válhasson - és ha nem kap számára megfelelő feleletet, reakciót: máshol szerzi be az ismereteket (internet, okostelefonok világában sajnos birtokába juthat sokszor téves információ, ami általában nem válik hasznára vagy a kamaszkorban levők egymástól, "nem jóérzésű felnőttektől" szereznek néha téves adatokat). Tehát fontos, nagyon lényeges, hogy mi - esetlegesen meglévő gátlásainkat leküzdve-, és magunk is változva adhassunk át nekik helyes tudást, értelmes feleleteket. Hogy hitelesek lehessünk mi is felnőttek, bízhassanak bennünk a gyerekek, hogy a lányok, fiúk megértsék egymás különbözőségeit, hasonlóságait, a testi jellegzetességek folyamatos változásaival legyenek képben, lelkileg lehessen minden ember erős, értékes, érezzük jól magunk a bőrünkben akár gyerekként, akár felnőttként, nőként, férfiként.

Tehát a gyerek kérdez, és a feleletekből is tanul. Cselekszik dolgokat, öntudatlanul akár, amikre oda kell figyelni, az általunk leghelyesebbnek vélt iránymutatást adni át, de erre mi, felnőttek is csak úgy vagyunk képesek, ha a jó utat mi is tudjuk. És a berögződött, elavult szokásokat, eszméket, amik már nem állják meg a helyüket - és talán régebb sem voltak megfelelőek -, próbáljuk meg magunkban kicserélni, valamelyest átprogramozni magunkat, mert ahhoz, hogy változtatni tudjunk, előbb nekünk fontos alakulni. Biztos szerencsés az a gyerek-szülő kapcsolat, ahol már őszintén, egyenesen, nyitottan képesek kommunikálni, viselkedni, élni, ám az sem baj, ha nem megy minden a legtökéletesebben, hibázunk jajdesokszor, de általában lehet segíteni a problémákon, a tévedések felülírhatók, legtöbbször regenerálhatók. Viszont előbb kell ehhez egy hatalmas adag felismerés, a változásokra való hajlam, a nyitottság, befogadása az új információknak, elemzés, letisztázás és szeretettel, türelemmel, ésszel való tanítás. Ami, ha nem megy nekünk, bármennyire is szeretnénk, szakpedagógus bevonásával is történhet akár.

Péter Éva Erika

Színház az egész világ...

... legalábbis annak a szűk száz embernek, akik október 18-án összegyűltek, hogy egymást megajándékozzák egy-egy színpadi jelenettel. Mindezt tették Csíkvacsárcsiban, ahol már a 14. alkalommal teszik ugyanezt. Mi, lövétei amatőr - de lelkes - színészek csak harmadjára vagyunk jelen (itt jegyzem meg, hogy meghívást mindig kaptunk, de időhiány miatt legtöbb esetben kihagytuk). Idén mintha éreztük volna, hogy szükség van ránk, egyértelmű volt a kis csapatunknak, hogy Csíkvacsárcsiban a helyünk, a vasárnap délutáni családi punnyadás helyett.

Jól kiérdemelt tapsvihár volt a fizetségünk a lelkes kis közönségtől, akik még a rendezvény végére sem feledték a "régimotorost", és vastappsal köszönték meg újból a kellemes pillanatok Lázár Bélának, miközben átvette a csoportnak járó okleveleket és figyelemességeket. Mi köszönjük a hálás közönséget!

Lehet, hogy szükségünk volt a tavaszi itthoni megerősítésre. Azóta mintha tudatosabb, lelkesebb volna a társaság. Remélem ez odáig fajul, hogy kitart addig, amíg egy újbóli helybéli fellépéssel mélyebbre tudjuk írni magunkat a nézőközönség szívébe. Addig tanulgatunk, játszunk, próbálkozunk...

Egymás és - halkan remélem - a nézők örömeire.

Mag Ottilia, egyik amatőr

"Elindultam szép hazámbul"

Alig kezdődött meg az iskola, máris elkezdődtek a különböző versenyek. Népdaléneklésre hívtak 2015. október 23-án a bögözi általános iskola vezetősége, a X. "Elindultam szép hazámbul" Népdalversenyre.

Ennek a versenynek az érdekessége, hogy 0 - VIII. osztályosok a résztvevők, négy korosztályba vannak besorolva (0-I-II., III-IV., V-VI., VII-VIII.) és minden korosztályban van két kötelező ének, amelyből a versenyző választhat egyet, majd a második ének szabadon választott, a népdalénekes hozza, szíve szerint a legkedvesebbet.

Közel 110 gyermek volt jelen a megmérettetésen, szülőfalunkból András Kamilla, Bencze Evelin, Lázár Magor, Mag Eszter, Mihály Anita és András Zsolt

énekében gyönyörködhettünk, a szó szoros értelmében, hiszen tisztességesen helytálltak mindannyian, úgy az énekükkel, mint a szép lövétei népviseletükkel. Tudott dolog az énekesek előtt, hogy ha tizenkét díjat és néhány dicsérő oklevelet osztanak, akkor bizony mindenki nem nyerhet, és ez az igazi megmérettetés a kicsi diák szíveknek. Hogy újból és újból elindulnak, ha most nem, akkor talán a következőben én veszem át a díjat és itt megjegyzem, hogy nagyon nehéz a döntés, amikor, hála Istennek, nagyon sok a tehetséges gyermek. (Bevallom engem is hívtak zsűrizni, de én még nem tudtam felkötni annyira a gatyámat, hogy szembe tudjak nézni a kérdő kicsi tekintetekkel, hogy hát én miért nem kaptam díjat.)

Sinka Ignác szervező zenetanár úr szavával éljek: "Lövéte tarolt máma", ugyanis Bencze Evelin III. díj, Lázár Magor I. díj, Mag Eszter II. díj, András Zsolt I. díj tulajdonosa lehetett Bögözben.

Illesse mind a hat résztvevőt dicséret, és adja az Isten, hogy minél több helyen öregbítsék Lövéte hírnevét, énekükkel és székey népviseletükkel még sok örömet szerezzenek nekünk!

Lázár Béla

Októberi szereplések

Az idén október hónapban kétszer lépett fel az Asszonykórus.

Először 10-én, Sepsiszentgyörgyön, a Székelyföldi Napok keretén belül, ahol a viseletünk bemutatása mellett még két csokrot is énekeltünk. A hideg idő ellenére egy hangulatos szép délutánt töltöttünk el ott.

A második, 17-én itthon fogadtuk a Felsőrákosi Női Kórust, akik viseletüket mutatták be régi fotókon és saját viseletükben. Bár kevés néző volt a Népházban, de úgy érezték, a vendégek jól érezték magukat. Tiszteletükre mi is énekeltünk a színpadon, de nem csak ott, hanem vacsora után még együtt is szépeket énekeltünk. Egy kapcsolat alakult ki köztünk, hasonlóság van a viseletünkben is. A kórusuk 45 éves, adja a jó Isten a mi Asszonykórusunk is érjen meg ilyen tisztes kort!

Fazakas Ágnes

DIÁKOLDAL

Őszirózsza Temesváron

Október 16. és 18. között Temesváron voltam az Őszirózsza Országos népdalvetélkedőre. Lövétéről egyedül mentem a Hargita megyei csoporttal együtt. 8 órát utaztunk kb. 2 kilométerenkénti megállással. A város gyönyörű volt a megérkezéskor, de a fáradtságtól nem tudtunk kellőképpen rácsodálkozni. Egy rakás ideig mentünk körbe, de a végén megérkeztünk a Mona Lisa vendéglőbe is. Nagyon elegáns vendéglő volt ez. Evés közben kihúztuk a sorszámunkat, én személy szerint a 6-ost, így a 6. szereplő voltam. A Bartók Béla Elméleti Líceum bentlakásába érkeztünk meg vacsora után. Ez nagy megkönnyebbülést jelentett mindenki számára. A gond az volt, hogy a bentlakás előtt negyed órát kellett várni, hogy mire azt nem tudom. Bejutottunk az intribe is és végre elfoglalhattuk a szobákat. Valahogy olyan 12 óra körül sikerült elaludni. Korán kellett kelni, de ez is sikeres hadművelet volt, és már ismét indultunk is a város másik felébe reggelizni. Miután ez megtörtént, elmentünk egy iskolába, ahol átöltöztünk népviseletbe. Indultunk a megnyitóra. Miután lejárt, a verseny vette kezdetét. 10 népdallal kellett készülni, ebből egyet én választottam és egyet a zsűri. Az általam választott dal a "De szeretnék az erdőben fa lenni" kezdetű népdal volt, a zsűri által választott pedig az "Úgy búsulok, mint a fene" gyimesi népdal. Hosszanhallgattunk mindenkit, átöltöztünk és ebédeltünk. Mivel a Hargita megyeiek éjjel szerettek volna utazni, ezért a busz nem szabadott megmozduljon. Így a városnézés helyett az Auchan bevásárlóközpontban vásároltunk. Nagyon élveztük a mozgólépcsőt, de ennek is vége lett és vissza kellett menni a vendéglőhöz. Vacsoráztunk. Átöltöztünk székelyruhába. Az eredményhirdetés következett, nem lettem dobogós, de jó élményekkel gazdagodtam. Nagyon fáradt voltam, szóval mindenképp a buszban szerettem volna lenni. El is indultunk. Hazafelé elég jól utaztam, szerencsére éjjel utaztunk, ezért nem kellett unatkozni az úton. Reggel olyan 6 óra felé érkeztünk haza. Jó volt!

András Zsolt VII. A. osztály

Október 28-án, szombaton reggel, iskolánk három csapata "Mesék szárnyán" Mesevetélkedőre utazott Székelyudvarhelyre. A többfordulós versenyre negyvennél is több csapat jelentkezett, így hát "tömegbe" cseppentünk. A lövétei csapatok a következők voltak: a II. osztályosok csapata a FEHÉRLÓFIAI: András Kamilla, György Bernát, Györgylőrincz Roland, Mihály Balázs. A III. osztályosokat a SZIVÁRVÁNY csapat képviselte: András Szandra, Kolozsi Báborka, Márton Zsanett, Török Katalin. Végül, de nem utolsósorban, a IV. osztályosok PACSIRTÁK nevű csapata, akik közülünk a legügyesebbek voltak és a következő fordulóra is eljutottak: András Dóra, Bencze Evelin, György Boglárka-Annamária, Kolozsi Nóra. Emléklapot, jegyzetfüzetet kaptak a gyerekek és sok szép, jó élményben volt részünk. Csodáltuk az okos, érdeklődő, vidám gyermekarcokat, kíváncsian vártuk teljsítményüket. Ragyogó össz munkát végeztek és reméljük a jövővi részvétel még sikeresebb lesz!

Mihály Julianna, tanító néni

Körforgás

Vége van a nyárnak,
Elmúltak a meleg napok,
Elmentek a fecskék, gólyák,
Csak a szél maradt nekünk.

Dér csípi a leveleket,
Színes a táj tőlük,
Megkezdtek az iskolát,
Didereg a kisdíák.

Hogyha jön a fagyos tél,
Sálat, sapkát teszünk fel,
Hógolyózunk, szánkózunk,
A hideggel dacolunk.

Majd eljön a kikelet,
Felébred a természet,
A hideg takaróját
Belepi a sok-sok virág.

Mihály Réka IV. B. osztály

Az ősz

Lehulltak a falevelek,
didergősek a reggelek.
Megérett a szilva, alma,
szüretelünk vidám dallal.

Megkezdődött az iskola,
tarisznyába bújt az alma.
Könyv, füzet a táskába,
indulhatunk iskolába.

Mihály Renáta IV. B. osztály

Anyakönyvi hírek - 2015. szeptember

Születések száma: 5

MIHÁLY ZOLTÁN, született 2015. augusztus 23-án,
MIHÁLY ZOLTÁN és MIHÁLY EMILIA, Lövéte,
1144. szám alatt lakó szülők gyermeke

PÁL GERGELY, született 2015. szeptember 7-én,
PÁL GERGELY és PÁL EMILIA, Lövéte, 900. szám
alatt lakó szülők gyermeke

BALÁZS ATTILA, született 2015. szeptember 8-án,
BALÁZS ATTILA és BALÁZS EMÓKE, Lövéte,
18. szám alatt lakó szülők gyermeke

MIKLÓS ZOLTÁN, született 2015. szeptember 12-
én, MIKLÓS ZOLTÁN és MIKLÓS MELINDA,
Lövéte, 1057. szám alatt lakó szülők gyermeke

LÁZÁR BÉLA, született 2015. szeptember 18-án,
LÁZÁR BÉLA és LÁZÁR NOÉMI, Lövéte, 1105.
szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 1

TÖRÖK IMRE és BALÁZS ENIKŐ

**Összinté részvétünket fejezzük ki a szeptemberben
elhunyt személyek hozzátartozóinak:**

ANDRÁS GYÖRGY, Lövéte, 1032. szám, született
1964-ben

FERENCZ DOMOKOS, Lövéte, 755. szám, született
1942-ben

SZIKSZAI JÁNOSNÉ, született TIFÁN
JULIANNA, Lövéte, 1011. szám, született 1952-ben

KELEMEN ANDRÁS, Lövéte, 798. szám, született
1939-ben

Régi idők anekdotái

Az orvos azt mondja a betegnek:

- Na, most sokkal jobban néz ki, mint a múltkor.
- Igen, mert betartottam az utasítást, ami az or-
vosságos üvegen állt.
- És mi az?
- Az üveget tartjuk mindig lezárva!

Régi arcok sárgult fényképeken

Lázár Sándorné (Buglya Margit), 1960. augusztusá-
ban. A képet Pál Imréné (Buglya Róza) küldte be.

**Szeretettel meghívunk minden-
kit 2015. november 14-én a XI.
Pityókabálba, délután a gyere-
kek részére, este a felnőttek-
nek.**

Eladó fehér, zománcozott melegítőkályha.
Telefon: 0266-220737

Eladók vágni vagy tartani való nyulak.
Telefon: 0769-070674

Vásárolnék új vagy jó állapotban levő dagasztó tek-
nőt (17 kg liszthez valót). Telefon: 0729-727122

Eladó disznó (kb. 120 kg). Telefon: 0769-070674

Eladó enni való pityóka. Telefon: 0749-847676

Használható állapotban levő babakocsi **ingyen elvi-
hető**. Telefon: 0753-796459

Új rongyszőnyeget **vásárolnának**. Bővebb informá-
cióért érdeklődni lehet a Tájháznál vagy a
0786-146737-es telefonszámon.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József,
titkár: András Kinga, korrektúra: Mag Ottilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő,
Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft, Nyko Kft

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,
e-mail: loveteikialto@freemail.hu